

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 13/06-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. januára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. Č., bytom J., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Ž., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. Er 3180/02, EX 571/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Č. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 8. decembra 2005 doručené podanie M. Č., bytom J. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Ž., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Er 3180/02, EX 571/02.

Sťažovateľ uviedol, že 1. júla 2002 podal návrh na vykonanie exekúcie na základe právoplatného rozsudku okresného súdu sp. zn. 15 C 251/00. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný 28. februára 2003 námietky. Podľa vyjadrenia sťažovateľa o podaných námietkach okresný súd dosiaľ nerozhodol. Sťažovateľ uviedol, že prvým úkonom okresného súdu v danej veci bola výzva na vyjadrenie k námietkam povinného z 12. apríla 2005, ktorá bola sťažovateľovi doručená 28. novembra 2005. Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd bol v súvislosti s rozhodovaním o námietkach povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie nečinný, čím došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Sťažovateľ uviedol, že nečinnosť okresného súdu namietal sťažnosťou zo 17. októbra 2005 adresovanou predsedovi okresného súdu.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal vydať nasledovný nález:

„Okresný súd v Žiari nad Hronom (z obsahu podania a jeho príloh nepochybne vyplýva, že sťažovateľ mal na mysli Okresný súd Bratislava II, a teda označenie daného všeobecného súdu v petite sťažnosti považuje ústavný súd za zrejmu nesprávnosť, ktorú nepovažoval za potrebné odstrániť výzvou na odstránenie nedostatkov podania) v konaní vo veci Er–3180/02, Ex–571/02 porušil právo navrhovateľa p. M. Č. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov priznané mu čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, titulom porušenia jeho práv, priznáva sa mu finančné odškodnenie 100 000 Sk.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh (v danom prípade sťažnosť) predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o jej neprípustnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prípadoch namietaného porušenia základných práv v dôsledku zbytočných prieťahov v konaní zapríčinených všeobecným súdom skúma, či sťažovateľ využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu jeho práv do 31. marca 2005 vrátane poskytoval zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej správe súdov“) v ustanoveniach § 17 a nasl. a od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004

Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) v ustanoveniach § 62 a nasl. Využitie týchto prostriedkov nápravy, ktoré sú podľa názoru ústavného súdu účastníkovi súdneho konania ľahko dostupné, nevyžaduje ústavný súd ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že uvedenú podmienku sťažovateľ nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. III. ÚS 132/05, III. ÚS 197/05).

Z obsahu sťažnosti, ako aj jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu nepostupoval tak, ako mu to umožňoval zákon o štátnej správe súdov do 31. marca 2005 a od 1. apríla 2005 zákon o súdoch. Sťažovateľ nepreukázal, že by si základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov chránil prípadne iným spôsobom. Ústavný súd nepovažuje za vyčerpanie tejto možnosti sťažnosť zo 17. októbra 2005 adresovanú predsedovi okresného súdu. V tejto súvislosti sa ústavný súd opiera o skutočnosť, že v danom prípade ide o konanie všeobecného súdu, predmetom ktorého je rozhodovanie o námietkach povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie, ktoré boli okresnému súdu doručené 14. marca 2003. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ mal možnosť namietať prietahy v postupe okresného súdu už skôr, ale túto možnosť využil až sťažnosťou zo 17. októbra 2005 doručenou okresnému súdu 20. októbra 2005.

Ústavný súd poukazuje na to, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu v krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (obdobne napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05).

Sťažovateľ taktiež nepreukázal, že podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodit' ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. januára 2006